

Kakor se je omenilo že zgoraj, morale so se gnati svinje po 1 ali 2 dni daleč, da jih je bilo mogoče odpraviti na železniških postajah.

5. Promet s svinjami naj se ne otežuje preveč z naredbami glede prevoznje svinj.

Ako že morajo prevažati na vozovih kupčevalci s svinjami nakupljene svinje, naj se to ne zahteva tudi od posestnika, ki hoče postaviti na sejm svoje svinje, ali če jih žene mesarju, če jih kupi v kakem drugem selišču in jih hoče gnati na svoj dom, ali v drugih priličnih slučajih. Marsikateri posestnik ima morebiti postaviti le jednega prešiča na sejm, za katerega bo dobil kakih 5 gl. Ker nima voza, najeti mora voznika, kateremu mora plačati skoraj polovico prodane cene.

6. Mejni zapori vseh kronovin proti Štajarski in Kranjski se naj takoj odpravijo.

Svinjska kuga je potihnila do malega po vseh okrajih Štajarske in Kranjske dežele. Ako bi se dal utemeljevati mejni zapor tudi postavno, kar pa zanikajo podpisane občine, vendar ni sedaj nobenega vzroka, da so še zaprte skoraj vse kronovine proti Štajarski in Kranjski deželi.

Mejni zapori trajajo že sedaj skoraj 3 leta, in je skoraj popolnoma uničen ves promet s svinjami, tako da je nastopila posebno po vinorodnih krajih splošna beda.

Udano podpisana županstva prosijo torej visoko c. kr. ministerstvo blagovoli uvaževati navedene razloge in uslišati prošnjo.

Poučni in zabavni del.

Kako sem izpovedoval Turke.

Češki spisal J. Holeček.

V drugi polovici meseca septembra leta 1875. priporili so si hercegovski ustaši uspeh za uspehom. Po Evropi sta se širila deloma strah, deloma nezaupnost. Da bi se prepričal ob istinitosti hercegovskih poročil, sklenil sem, da jedenkrat zajamem iz odločno turških v. Priložnost se ni dala dolgo čakati. Čez nekoliko dnij pribežali so trebinjski Turki v Dubrovnik vsi prestrašeni, z izbuljenimi očmi. To je bil učinek poraza pri Bilku.

Ti dobri ljudje povedó mi resnico, mislil sem si.

Nekaj askerjev ustavilo se je na morskem bregu ter pogovarjalo se kupujoč neko ribo. V petih minutah jih je obstopila tolpa radovednežev.

„Ali si lačen, Turčin?“ uprašal je nekdo.

„Nisem, a rad bi pokusil“, odgovoril je Turek.

„Le pokusi, le pokusi, saj tam na Trebinji itak lakote ginete“, dejal je drugi iz tolpe.

„Mi?“ razjaril se je Turčin, „mi imamo na Trebinji vsega, česar si le poželimo, in tudi dobrega carja imamo, ki bi ne dovolil, da bi lakoto trpeli.“

„Ali ustaši vas baje jako mučijo, jemljejo vam živež, pretepajo vas, da hrbta ne čutite, in zato se vam morda vendarle slabo godi.“

„Ne budali! Kako bi nam mogli jemati živež in kako bi nam mogli kaj žalega storiti! Izognejo se Trebinja na dvajset milj! Vlah se ti trese, ako mu le besedo, Trebinje izgovoriš! In ako gremo nad-enj — misliš, da nas počaka? I, ne počaka, ker je pes! Noge pod pazduho in v skok, kakor bi mu za petami gorelo.“

„Kdo ti bo verjel! Slišal sem, da ste jih predučenjem pri Bilku dobili — no, kako?“

„Aha!“ zasmejal se je Turčin, kakor bi se nečesa novega spomnil, „gotovo čitaš časnike!“

„Seveda jih čitam.“

„Ne čitaj jih, brate! Časniki lažejo, ker imajo piko na častitega našega carja. Hoteli so, da bi jih častiti car živil, da bi jim dal velikansko svoto rmenih cekinov. Neumneži! Car pa jim je odgovoril, da jim ne dá niti počenega groša, ker ima mnogo pravovernih otrok, katerim ne more odtrgavati zbok raznih tujih gladovcev.“

Tega pa mi vendar ne boš tajil, da vam jih je pri Kasabi Peka naložil, kolikor ste jih mogli nesti.“

„Zdaj imam pa že dovolj! Pri Kasabi so našinci pomlatili Vlahe do zadnjega, le nesramni Peko je ušel. A zdaj mi daj mir! Takov si, kakor vsak kristijan — lažnik in gád.“

Turki so odhiteli, da bi se izognili nadaljnim uprašanjem.

„Tako, dragi moj, ničesa ne izveš od previdnih in nezaupnih Turčinov,“ dejal sem sam sebi. „Turke treba drugače izpovedovati!“

Šel sem na dubrovniške „Ploče,“ kjer ostajalo turške karavane, ki vozijo v Dalmaciji nakupljeno klajo v Trebinje. Tudi danes sem našel ondu majhnu karavanico. Šel sem mimo čete skeptičnih filozofov, ki so stali zamišljeno s povešenimi glavami in z lesenimi sedli na hrbtih. Takoj sem se prepričal, da tudi od njih ne izvem resnice.

Poleg „Ploč“ stoji majhna beznica, kjer prodajajo čašico neprebavne kave po 3 kr. Sedel sem zunaj. Notri sem zagledal tobakarico v obliki zamorsko glave, Bila je črna in svetila se je, kakor čevelj; ustici je imela debeli in rdeče pobarvani, oči pa bele. „To mi mora privabiti kakega Turka“, računal sem. Postavil sem tobakarico pred se, dal si prinesiti čibuk in kavo ter hlinil se, da se prav kakor paša ne brigam za nič, kar se godi okrog mene.

Nasproti na nizkem zidu sedela sta dva razcapana askerja. Motreč te cape in to umazanost, mora človek obžalovati državo, ki ima tako redno vojsko. Opanke raztrgane, dokolenice luknjaste, hlače luknjaste, gole prsi, na glavi umazan turban, okrog boka pas brez bodale, ki je bil morda pred leti svetel, na pasu kartuš, poleg tega postavi samo kost in kožo — to je slika onih dveh askerjev (turških vojakov.)

Kmalu sem se prepričal, da je črna glava z rdečima ustnicama res zbudila pozornost milih Turkov.

„Glej, Mehmed,“ rekel je jeden, „ta ima usta; katera zemlja pač rodi take ljudi?“

„Motiš se Ahmed“, poučeval je drugi. „to ni človek.“

„Ti vse bolje veš! Kaj pa je torej?“

„Taka žival je.“

„Ah, zdravo, enšerliji (krajana)!“ vskliknil sem, kakor bi je bil stoprav zdaj opazil. „To je zamorec.“

„Vidiš, Mehmed, ali nisem rekel, da to ni človek!“

„Tudi zamorec je človek,“ kljuboval je Mehmed.

„Ali mrha“, razsodil sem prepričan. „Ali bi pila kave, vrla vojaka?“

„Hvala; ne pije.“

„Ali ako bi vendar pila, prisedita, da se pogovorimo; plačam jaz.“ Prisedla sta, ne da bi ju bilo treba še kaj siliti. Dal sem jima nabasati čibuk in nadaljeval sem z izpraševanjem: „Ali sta Sarájevca?“

„Sva, ali si tudi ti?“

„Nisem.“

„Čemu si naju tedaj imenoval „enšerliji“?“

„Vi ste naši dragi komšije (sosedje), in komšija je toliko, kakor enšerlija — sosed je toliko kakor rojak; zato.“

„Tako,“ dejal je Ahmed, kateremu je to vidno ugajalo.

„Ali si torej Nmec?“ uprašal je Mehmed.

„Da, Nmec (Avstrijec) sem.“

„Nemci so dobri ljudje.“

„In ljubijo Osmanlije,“ dostavil sem, „tudi Osmanlije so dobri. Kako vama je?“

„Ne baš dobro.“

„Pojdita! Kako bi Osmanlijam ne bilo dobro?“

„Ne godi se nam dobro, brate.“

„Ali kako je to možno?“

„Ali nisi ničesar slišal?“ uprašal je Mehmed.

„Kaj naj bi bil slišal? Ničesar nisem slišal.“

„Ali ne čitaš časnikov?“

„Saj nisem norec, da bi čital časnike! Kaj morejo časniki modrega vedeti?“

„Resnico govoriš,“ prikimal je Mehmed, „časniki lažejo.“

„Seveda; saj se menda o vas niso kaj nalagali?“

„In ne malo! Ali res ničesar ne veš?“

„Boga mi, ne vem.“

„Nalagali so se, da so se Vlahi uprli. Vlahi so kukavice in veseli so, da imajo mir.“

„Ali veš, brate —“

„No?“

„ — vendarle so se uprli.“

(Konec sledi.)

Novice.

— **Osobne vesti.** Nadvojvoda Josip Ferdinand je imenovan stotnikom I. razreda v kranjskem pešpolku. — Okrajni glavar v Sežani dr. Andrej grof Schaffgotsch je imenovan ministerskim tajnikom v ministerstvu notranjih del. — Ministerski podtajnik dr. Peter Laharnar je imenovan okrajnim glavarjem na Primorskem. — Polkovni zdravnik dr. Stare v Ljubljani je imenovan štabnim zdravnikom. — V Celovcu je otvoril svojo odvetniško pisarno dr. Alojzij Kraut. — Pravni praktikantje V. Flerin, G. Gale, I. Janeser, R. Sterle in Jos. Tekavčič so imenovani za avskulante. — Viktor Vasič je imenovan adjunktom pri mornarskem komisarijatu v Pulju.

— **„Slovensko planinsko društvo“.** snuje odsek amaterfotografov. Že načrt odsekovih določil kaže, da je društvo v svojem delovanju zopet storilo važen in vsestransko koristen korak; kajti s pripomočjo tega odseka pridobilo bode društvo brez posebnih stroškov polagoma slike vseh koč planinskih pokrajin in drugih važnih predmetov. Odsekovi člani pa bodo dobili strokovna navodila za fotografiranje in vežbanje. Njih proizvodi pa bodo dobili veliko več veljave, ker pridejo v javnost. Odsek namerava že letos napraviti malo razstavo. Člene vsprejema osrednji odbor „Slovenskega plan. društva“ pismeno in ustmeno.

— **Zveza slovenskih pevskih društev.** Dne 28. oktobra t. l. sešla so se slovenska pevska društva v Ljubljani v končno posvetovanje radi osnovanja zveze slovenskih pevskih društev. Že ob „Slavčevi“ desetletnici je „Glasbena Matica“ prevzela nalogo, skrbeti za to, da se sestavijo pravila zvezi. Zastopniki ljubljanskih društev so sestavili pravila, katera so se pretekli četrtek končno odobrila. Ta pravila zveze slovenskih pevskih društev pošljejo se še tekom teh dni ministerstvu v odobrilo, in čim bodo odobrena, prične Zveza svoje delovanje. Ker obsega Zveza vsa slovenska pevska društva na Kranjskem, Štajerskem, Koroškem, Primorskem in Goriškem, kakor tudi na Dunaju, naravno je, da ima že vsled tega veliko važnost za razvoj pevskih društev in slovanske pesmi in da bode i v kulturnem oziru neprecenljiv činitelj. Po tej zvezi naj pride jugoslovanska zveza, a potem zveza vseh slovanskih pevskih društev v Avstriji.

— **Südmarkovska pevska združitev.** V soboto in v nedeljo se je vršila v Ljubljani ustanovna slavnost društva „Südmärkischer Sängerbund“. Društvo samo na sebi je provokacija slovenskega prebivalstva, ker že njega ime kaže, da reklamuje slovenske pokrajine za nemško državo. Ljubljansko prebivalstvo je bilo radi priredbe te slavnosti tako razburjeno.

— **»Gospodinjska šola«** V prvi odborovi seji tega društva so bile izvoljene: za predsednico gospa Ana Lahova, za nje namestnico gospa Mila Hribarjeva, za tajnico gdčna. Minka Maroltova, za nje namestnico gospa Marija Hlavka, za blagajnico gdčna. Zofija Grumova, za nje namestnico glčna. Krsnikova. Ostale odbornice bodo nadzorovalne dame. V isti seji se je sklenilo, stopiti v dogovor s tremi izmej kompetentinj za službo voditeljice na gospodinjski šoli, za katere oživotvorjenje so se storili že nadaljnji potrebni ukrepi.

— **Dopolnilna deželnozborska volitev v vipavko-idrijskem okraju** utegne postati jako zanimiva. Obe stranki se močno trudita, da prodere njiju kandidat. Narodna stranka kandiduje g. Ivana Božiča, veleposestnika v Podragi, katoliška stranka pa dr. Kreka. V nedeljo 31. t. m. se je vršil v Vipavi velik ljudski shod, katerega se je udeležilo blizu 1000 ljudi. Govorila sta zastopnik narodne stranke dežel. odbornik dr. Tavčar in kandidat g. Ivan Božič. Shod je bil sijajen in je opravičeno upanje, da zmaga g. Božič.

Učenci naj se oglase vsaj dva dni pred šolskim začetkom v podkovski šoli na spodnjih Poljanah.

Ker je po slovenskih deželah še zmerom premalo v podkovstvu izučenih kovačev in zdravnikov kopitnih boleznij, pa tudi premalo izurjenih oglednikov živinskih in mesovnih, zatorej naj bi skrbela županstva, da dobode vsaka občina vsaj po enega dobrega kovača in živinskega in mesovnega oglednika.

Ivan Murnik,

predsednik c. kr. kmetijske družbe kranjske.

Dr. Karol vitez Bleiweis Trsteniški,

začasni vodja podkovske šole.

Naznanilo.

Skušnje na tukajšnji podkovski šoli se bodo vršile dne 27. in 28. decembra t. l., in sicer: 28. decembra skušnija iz podkovstva za kovače, kateri niso obiskavali podkovske šole, 29. decembra pa za učence podkovske šole iz podkovstva in ogledovanja klavne živine in mesa. Kovači, kateri hočejo delati to skušnjo, naj se oglase pri podpisnem vodstvu do 15. dne decembra t. l.

Vodstvo podkovske šole v Ljubljani
dne 3. novembra 1897.

Dr. Karol vitez Bleiweis Trsteniški.

Poučni in zabavni del.

Kako sem izpovedoval Turke.

Češki spisal J. Holeček.

(Konec.)

„Nečuveno! Koliko bi moglo biti takih svojeglavcev: petdeset?“

„A, brate, več.“

„Morda sto?“

„A, brate, še več.“

„Ali čez tisoč jih ne more biti?“

No veš, brate, deset tisoč jih je: ali ne pravi tega nikomur — ako Boga znadeš! Veš, časniki bi izvedeli —“

Kaj si misliš o meni! Komu naj bi to pravil? Ali kaj je vam to: deset tisoč Vlahov! Zmastite jih, kakor nič.“

„To je lahko reči, brate, ali Kara Dagh (Črna-gora)!“

„Kaj, ali Kara Dagh zopet ne dá miru?“

„Ne dá, brate in pomaga Vlahom.“

„No, to vas ne skrbi! Kaj je proti vam ubogi Kara Dagh? Koliko mož more Kara Dagh poslati Vlahom na pomoč?“

Mnogo, brate! Kara Dagh je naš din dušmanin (zaklet sovražnik).

„Ali teh petdeset Črnogorcev vi v žlici vode uto-pite.“

„Brate, več jih je!“

„Sto?“

„Več, brate!“

„Ti se šališ z menoj!“

„Dina mi (pri moji veri), dina mi, deset tisoč jih je?“

„Tega bi si ne bil mislil! Ali to vam je vendar malenkost. V Stambul imate carja, ki vam ne da lasu skriviti. Car ima novce, in kjer dá Kara Dagh lahko dinar, tam dá car zlatnik.“

„Ni, brate, tako, kakor misliš. Carja so oskubli jahuije (židje), in on tudi nima.“

„Pa si pomagajte drugače; vzemite Vlahu.“

„Vzeli bi, ali ni kaj. Vlah tudi ničesa nima, kar je pa imel, odgnal je v gore.“

„Tedaj planete nad-nje v gore, pobijete jih in jim vzamete.“

Lahko je govoriti, brate, ali Vlaha so prokleti; ne dadé se.“

„Kaj mi vedno to govoriš! Ako bi bili junaki, bili bi okrog Trebinja.“

„Saj so brate: povsodi jih je, kakor peska.“

„Ne morem ti verjeti; učeraj sem slišal, da ste premogli Vlaha pri Bilku — in kako premogli! Pet sto jih je padlo, ti pa se delaš, kakor da bi se bal.“

„Dina mi, brate, slabo si slišal. Vlaha so samo stirje padli, a naših je pobitih, da je groza.“

„Tebe je gotovo kdo nalagal. Kaj-ne, da nisi bil sam tam?“

„Bil sem, brate, in s temi-le očmi sem vse videl. Vlah nas je iznenadil, jedenkrat je ustrelil in takoj potem je planil na nas z golimi noži v rokah in sekal, kakor je mogel. Uteči ni bilo kam, kajti vršilo se je v dolini, in le malo je bilo tako srečnih.“

„To ni nič. Pri tepežu je že tako, jedenkrat udariš ti mene, drugikrat jaz tebe. Saj jim jo že še zasolite Najvažnejše je pa to, da ne pridejo Vlaha do vašega taina (živeža) in džebana (streliva.) Vi si lahko kupite, oni si ne morejo.“

„Saj so nam že vse pobrali, brate.“

„Kje pa?“

„Tam.“

„Pri Bilku?“

„Tam.“

„Aj! Ali gotovo niste imeli mnogo tainu s seboj? Samo toliko, kolikor ste za jeden dan potrebovali — kaj-ne da?“

„Več, brate!“

„Ali ste torej hotel taboriti?“

„Hoteli smo tain peljati v Bilek, tam trpe lakoto.“

„Mislim, da posadka v Bilku ne more biti mnogobrojna, in zato gotovo niste vozili mnogo taina seboj.“

„Peljali smo 250 tovorov.“

„In vse to so vzeli Vlaha?“

„Vlaha in Kara-Dagh.“

„Kaj počnô zdaj ubožci v Bilku?“

„Pomrjejo brate.“

„Vendar ne od lakote? Ali je ondu tudi kaj ranjencev?“

„Tudi ranjenci so tam“.

„Morebiti kakih pet“.

„Več, brate. Sto“.

„Kaj na tem, ako so ranjeni! Edžimi (zdravniki) jih ozdravijo in znova se bodo bili“.

„Zdravnikov ni, brate“.

„Čemu jih torej iz Trebinja ne pošljete?“

„Tudi v Trebinji ni zdravnikov“.

„Kaj torej delate, ako kdo oboli?“

„Mremo“.

„Nič ni bilo slišati, da bi bili v Trebinji umirali“.

„Umiramo, brate; ali kedar umre asker, proglasi se, da je umrla žena, ki je že davno mrtva in pozabljena, da bi tega Vlaha ne izvedeli“.

„Ali nezgoda pri Bilku mi neče v glavo. Gotovo vas je bilo jako malo“.

„Tri tabore nas je bilo, in četrti je šel za nami“.

„In koliko vas je vendar padlo?“

„Doslej se ne ve, ker se še vsi živi niso povrnili“.

„Mislim, da vas je kdo izdal“.

„Izdal nas je, brate“.

„Gotovo že visi ta izdajalec!“

„Ne visi in ne bode“.

„Tega mu vendar ne prizanesete?“

„On se sam ne obesi in mi ga ne moremo“.

„Zopet te ne razumem. Čemu ga ne morete?“

„Previsoko je do njegovega vratu. Sam Nedžib paša je“.

„Nedžib paša? Čul sem, da je Madjar“.

„Madjar je hujši kakor žid“.

„Ali bi še pila, brate?“

„Hvala; ne bodeva pila“.

„Morda jutri?“

„Jutri morda“.

„Torej za danes na svidanje!“

„Na svidanje“.

Tako sem izpovedoval Turke.

Novice.

— Osebne vesti. Deželnovladni svetnik dr. Friderik Keesbacher je stopil v pokoj. — Pristav glavne tobačne tovarne ljubljanske Moric Topolansky je imenovan tovarniškim tajnikom. — Dež. odbornik goriški dr. Henrik Tuma je bil e. kr. sodni pristav a je zdaj prostovoljno izstopil iz državne službe in se posvetil advokaturi. — Petindvajsetletnico svojega službovanja je dne 7. t. m. praznoval v Idriji ondotni duhovnik g. Franc Omušič.

— Imenovanja v učiteljstvu. Učitelja g. Fran Kovač v Zatičini m. g. Fran Wresitz v Ribnem sta imenovana voditeljema na istih mestih. Imenovani so nadalje: gospč. Angela Divjak v Šrekljencu za Zatično, gospč. Franica Pogačnik v Cerkljah za Ribno, gosp. Teodor Čampa v Zagorju v D. M. v Polju, gospč. Marija Šešarek v Dobrovi za Vače in g. Fran Čuk na Ostrožnem brdu za Senožeče.

— Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani so od 15. oktobra do 5. novembra poslali: Podružnica v Slov. Gradcu 12 gld. 66 kr. — Č. g. J. Menhart, kapelan ormoški, 3 gld. 5 kr., nabrane na trgatvi g. dr. Omulea na Litmerku. — G. dr. A. Mihalič v Ljutomeru iz nabiralnika v kavarni pri g. Seršenu 7 gld. 60 kr. — C. g. Jos. Černko, župnik v Vuhredu, 25 gld., namreč 16 gld. 58 kr. udnine, 5 gld. 42 kr. iz nabiralnika v Marenbergu in od vesele družbe pri Sv. Ožbaltu 3 gld. — Slavna posojilnica v Žužemberku 10 gld. — Po g. Amaliji Drufovski ženska podružnica v Gorici 100 gld. — G. Eg. Jeglič na Selu pri Lescah iz nabiralnika 2 gld. 48 kr. — Podružnica pri Sv. Ivanu pri Trstu po g. Ant. Trobeu 100 gld. — G. Francika Šmid na Gašteju pri Kranju iz nabiralnika 5 gld. — Moška podružnica v Celju 1 gld. 30 kr., katere so zložili „durakisti in marjašci“ pri Lemežu v Celju. — Slovenski častnik nabral v veseli družbi 2 gld. 23 kr. — Izgledno delavna šentjakobsko trnovska ženska podružnica v Ljubljani 647 gld. 79 kr. — Prisrčna zahvala vsem dobrotnikom! — Za lepo Vrhovnikovo knjižico „O stoletnici Vodnikovih „Lublanskih Novic“ je družba prejela lepo svoto 336 gld. 48 kr. Bog živi tudi te podpiratelje naše mladine, katerih imena se o priliki razglase, in blagosrčnega gospoda pisatelja knjige!

Blagajništvo družbe sv. Cirila in Metoda.

— Mestna hranilnica v Radovljici. V mesecu oktobru 1897 je 100 strank uložilo 20844 gld. 19 kr., 68 strank vzdignilo 10609 gld. 2 kr., 17 strankam se je izplačalo posojil 12010 gld., stanje ulog 308786 gld. 85 kr., denarni promet 77624 gld. 79 kr.

— Krščansko-socijalno železničarsko društvo v Ljubljani se je ustanovilo dne 31. oktobra. Predsednikom je bil izvoljen uradnik drž. železnic J. Wenig.

— Idrijski Sokol. V nedeljo dne 31. oktobra je bilo v Idriji ustanovljeno novo sokolsko društvo „Idrijski Sokol“. Naj bo najmlajši Sokol vedno navdušen nositelj slovanske sokolske ideje.

— Vinorejska šola v Mariboru je praznovala te dni 25 letnico svojega obstanka. Zavod je pač namenjen slovenskemu kmetu, a koristil mu in čisto nič, ker je v njem vse izključno nemško.

— Slovansko pevsko društvo na Dunaji, kateremu je sedaj predsednik naš rojak prof. dr. M. Murko, je na svojem zadnjem občenem zboru izvolilo svojega pevovodjo M. Hubada častnim članom.

— Podporno društvo za slovenske visokošolce v Gradcu se je ustanovilo in izvolilo predsednikom prof. dr. G. Kreka. Naj bi slovensko občinstvo to prepotrebo društvo izdatno podpiralo.

— Poitično društvo „Edinost“ v Trstu je priredils v nedeljo na Proseku shod, kateri se sijajno obnesel. Na shodu je govoril odvetnik dr. Gregorin.

— Politično in gospodarsko društvo za Notranjsko se je ustanovilo v nedeljo dne 31. oktobra v Postojni. Društvo hoče hoditi neko srednjo pot.

— Čebelarski shod, kateri je sklicala kmetijska družba, se je vršil v Ljubljani 8. novembra. Storili so se primerni koraki proti silno razširjajoči se gnili zalegi in sklenilo se je tudi, ustanoviti dež. čebelarsko društvo. Kranjska dežela je bila glede čebelarstva nekdanj prva, zdaj pa je skoro zadnja.

— „Slovenski Gospodar“, gotovo dobro katoliški list, je pred kratkim ostro pokaral slovenske župnike na Spodnjem Štajerskem, ker uradujejo izključno nemški, dasi jim slovenskega uradovanja živa duša ne more braniti.

— Skladni koledar za leto 1898 Ravnokar je izišel edini slovenski skladni koledar za leto 1898. Dobiti je pri